

جمعه 5 اردیبهشت 1399-30 شعبان 1441-24 آوریل 2020

شکست حمله نظامی آمریکا به ایران در طیس به علت طوفان شن (1359ش)

شکست حمله نظامی آمریکا به ایران در طیس، به علت طوفان شن، (1359ش)، آمریکا پس از سرخوردگی در جریان گروگان‌گیری؛ گری جاسوسانش در سفارت این کشور از سوی دانشجویان مسلمان پیرو خط امام و ناامیدی از پیروزی در این جریان به وسیله فشار سیاسی و تحریم اقتصادی، درصدد حل این قضیه از طریق نظامی برآمد. دولت کارتر بر اساس نقشه‌های؛ ای بسیار محرمانه جهت آزادی گروگان‌ها؛ در 5 اردیبهشت سال 1359 شمسی با تعدادی هواپیمای نظامی و 20 هلی‌کوپتر، حمله خویش را به ایران تازه از بند رها شده، آغاز کرد. این هواپیماها و هلی‌کوپترها که حامل موتورسیکلت، جیپ نظامی، توپ، مسلسل و مهمات لازم بودند، در صحرای طیس فرود آمدند تا از آن مکان، عملیات آزادسازی گروگان‌ها را آغاز نمایند. با وجود تجهیزات فراوان، کماندوهای ماهر و آموزش دیده، برنامه‌ریزی دقیق حمله، عدم وجود مانع و غفلت نیروهای اطلاعاتی ایران، این بار دست غیبی امداد الهی از آستین شن‌ها؛ صحرای طیس بیرون آمد و شکستی سخت و مفتضحانه را نصیب ابرهه؛ صف‌ها؛ آمریکایی کرد. ماجرای طیس یکی از رسواترین شکست‌ها؛ توطئه‌ها؛ ای امپریالیسم آمریکا علیه انقلاب اسلامی ایران است. بدون شک حادثه طیس و شکست مزدوران آمریکایی علی‌رغم مجهز بودن به پیشرفته‌ترین وسایل و تجهیزات روز، یکی از معجزات بزرگ قرن به شمار می‌آید. واقعه این روز، نه تنها یک اتفاق ساده، زودگذر و فراموش شدنی نبود، بلکه تمثیلی است ماندگار و همیشگی برای کسانی که با چشم دل خویش، جز آنچه هست می‌بینند و تذکری است برای اثبات قدرت تامة الهی و سستی کید دشمنان خدا.

نزل کتاب مقدس، صحف به حضرت ابراهیم (ع)
نام ابراهیم 69 بار در قرآن به احترام و بزرگی یاد شده و در اثنای آنها فرازهای مختلفی از زندگی او برای عبرت مومنین بیان شده است. خداوند او را فردی یکتا پرست و دین او را حنیف خوانده است (آل عمران، 67) و امر می‌فرماید که دین ابراهیم را پیروی کن (نساء، 125). او پیامبری راستین و فردی صدیق بود (مریم، 41) و خداوند به او و خاندانش نعمت حکمت و سروری اعطا نمود (نساء، 54). در تعالیم اسلامی ابراهیم از پیامبران اولی‌العزم و دارای شریعت می‌باشد، و قرآن در چند مورد اشاره دارد که ابراهیم علیه السلام دارای کتاب آسمانی به نام «صحف» بوده است. سرای آخرت بسی بهتر و پاینده است، همانا این حقیقت در صحف (رسولان) پیشین (یعنی) صحف ابراهیم علیه السلام و موسی علیه السلام ذکر شده است. (اعلی 19 تا 17) (از آیه فوق استفاده می‌شود که کتاب ابراهیم مجموعه‌ای از دست‌نوشته‌ها و کتابچه‌ها بوده است. زیرا اگر در آیه، لفظ «صحیفه» به صیغه جمع یعنی «صحف» بیان شده است، جهت اشاره‌ای به دو کتاب ابراهیم و موسی نیست، بلکه این کلمه نام خاص برای نامه‌ها یا نوشته‌های دینی مربوط به ابراهیم می‌باشد. چون در زبان عربی برای دو شیء، صیغه تشبیه می‌آورند نه جمع.) آن چنان که از بیان قرآن مشهود است این کتاب یا کتاب‌ها محتوایی آسمانی و نازل شده از سوی خداوند داشته‌اند، و متون آن مجموعه‌ای از وحی الهی بوده است که به ابراهیم نازل شده بود. (نساء، 63) بگو ایمان آوردیم به خدا و آنچه نازل شده به ما و آنچه نازل شد بر ابراهیم... (آل عمران، 84) اما از آنجا که ابراهیم (بر طبق شواهد تاریخی) حدود 3800 سال قبل می‌زیسته است، از کتاب او چیزی بجای نمانده و حتی در کتب مقدس عبرانی نیز نامی از کتاب و متن آن نرفته است. اما از اشارات قرآنی مشخص است که محتوای صحف ابراهیم با کتاب موسی کاملاً هم‌سو و هم‌سنگ بوده است. (اعلی، 19)

گذشت "شیخ‌الرئیس، ابن‌عساکر، سنن" فیلسوف و دانشمند بزرگ مسلمان (9428)، حسین ابن عبدالله بن سینا ملقب به شرف‌الملک و معروف به شیخ‌الرئیس، ابن سینا و حجة‌الحق، از بزرگ‌ترین اطباء نامی و اعظم فلاسفه و حکمای اسلامی اوایل قرن پنجم هجری است. وی در سوم صفر سال 370 ق در بلخ به دنیا آمد. قبل از ده سالگی قرآن را حفظ کرد و در اندک زمانی، ادبیات، علوم دینی، حساب، هندسه، منطق، جبر، هیئت و علوم عقلی و نقلی را فرا گرفت و قبل از 20 سالگی بر تمام معلمین و اساتید خود برتری یافت. مهارت فوق‌العاده‌ی ابن سینا در طب و معالجات شگفت‌آور؛ ای خود، اندیشمند و نویسنده‌ای پرکار بوده است. آن‌چه از نوشته‌های خرد و کلان وی بر جای مانده است، نماینده‌ی ذهنی فعال و پویاست که گویی در هر شرایطی، حتی در سخت‌ترین و توان‌فرساترین آن‌ها، از فعالیت و خلاقیت باز نمی‌ایستاده است. ابن‌سینا بیش از یکصد و سی اثر علمی در موضوعات مختلف از قبیل فلسفه، عرفان، الهیات، منطق، طب، ادبیات و... بر جای مانده است که اشارات، قانون، الحاصل و المَحصول، شیفا، عُیون الحِکمه، و ده‌ها کتاب دیگر از آن جمله است. ابن سینا در اواخر عمر به سبب اختلاقی که با سلطان وقت پیدا کرد، مدتی فراری بود، هرچند قبل از آن روزگاری به وزارت نیز رسیده بود. وفات وی در سال 428 قمری به بیماری قولنج که خود در معالجه‌ی آن مهارت فراوان داشته، در 58 سالگی، روی داد. مقبره‌ی ابن سینا در همدان در میدانی به همین نام واقع است.

تولد "ابن خلدون" مذهب مشیعی، مسلمان در تهنس (732 ق)، ابوزید عبدالرحمن بن محمد بن خلدون از اندیشمندان بلند پایه؛ در دنیای اسلام است که به دلیل نگارش کتاب معروف "مقدمه" به عنوان بنیانگذار جامعه‌شناسی علمی شناخته شده است. وی در 16 سالگی به سبب پایگاه اجتماعی خانواده؛ اش و آمادگی علمی خود، توانست از دانشمندان برجسته؛ دربار سلطان مغرب بهره گیرد. ابن خلدون در 21 سالگی به خدمت دولت درآمد و به کارهای سیاسی پرداخت، اما در سال 765 به کلی از سیاست و امور حکومتی روی گردان شد و پس از آن به کارهای علمی روی آورد. به طور کلی زندگی ابن خلدون را می‌توان به سه بخش تقسیم کرد که بخش اول آن صرف آموختن علوم مختلف شد. در دومین بخش، بیشتر به فعالیت‌های سیاسی پرداخت و مسؤولیت‌های متعددی را به عهده گرفت، اما با سعایت و بدگوی دیگران به زندان افتاد و پس از رهایی، گوشه‌گیری اختیار کرد. از این زمان بود که دوره؛ سوم زندگانی ابن خلدون آغاز شد که دوره؛ روی آوردن به فعالیت‌های تحقیقی و تالیفی است. در این دوره بود که اندیشه؛ نگارش تاریخ در ابن خلدون ایجاد شد. کتاب "العبر و دیوان المبتدا و الخبر فی تاریخ العرب و العجم و البربر" اثر ابن خلدون است که بخش اول این کتاب "مقدمه" نام دارد که به نام مقدمه؛ این خلدون معروف شده است. ابن خلدون در زمان خود به تاریخ‌نگاری و تاریخ اندیشی شهره بود اما با همه؛ این تأثیری که در افزایش توجه به تاریخ در مصر در سده؛ های هشتم و نهم هجری قمری داشت، اندیشه؛ هایش در روزگار خود او بازتاب کافی نیافت و هیچ یک از شاگردان او، راهش را در این زمینه ادامه ندادند. لیکن اندیشه؛ های بدیع و عمیق او در زمان و مکانی دیگر جلب نظر کرد و از قرن سیزدهم هجری، نام، آثار و افکار او، سخت مطرح شد و پژوهش‌های بسیاری را به خود اختصاص داد. ابن مورخ مشهور مسلمان در سال 808 ق در 76 سالگی درگذشت.

آغاز سفر تاریخی "مارکو پولو" جهانگرد معروف ایتالیایی به آسیا (1271م) در اواسط قرن سیزدهم میلادی، دو برادر ونیزی که از خانواده ایتالیایی "پولو" بودند و در اروپا به بازرگانی اشتغال داشتند، در یکی از سفرهای تجاری خود در جنوب روسیه، به سبب وقوع جنگی در منطقه، راه بازگشت خود را مسدود یافتند و ناگزیر راه سرزمین‌های مجهول آسیای میانه و شرقی را پیش گرفتند. در آن زمان، چین، مغولستان، ترکستان شرقی و ایران در تصرف جانشینان چنگیزخان مغول بود. پس از بازگشت برادران پولو به اروپا، مارکو پولو در 24 آوریل 1271م به اتفاق پدرش راهی چین شد و مدتی در این سرزمین و جزایر جنوب شرقی آسیا به سیاحت پرداخت. او پس از سفر بیست و چند ساله و مراجعت به وطن در دهم اکتبر 1291م، سفرنامه؛ ای به نام عجایب در زمینه ویژگی‌های جغرافیایی چین، ترکستان، مغولستان و بخشی از آسیای جنوب شرقی به رشته تحریر در آورد. وی در این کتاب از رایج بودن پول کاغذی در چین، وجود فاضلاب، پل‌های بلند، آتش‌نشانی و پست ... سخن گفته است. این نکات برای اروپاییان نیمه وحشی و نادان قرن سیزدهم میلادی باورکردنی نبود. از این رو ونیزیان، مردان خانواده پولو را مورد تمسخر قرار می‌دادند و آنها را دروغ‌زن و گزافه‌گو می‌خواندند. قبل از مرگ مارکو پولو، یارانش از او خواستند تا مطالب دروغ سفرنامه؛ اش را معلوم کند. ولی او جواب داد که همه مطالب درست است و سرزمین چین عجایبی بیش از این دارد. با این همه، سفرنامه مارکو پولو تا مدت‌ها کتابی پردروغ شمرده می‌شد تا اینکه گسترش جهانگردی، صحت گفته‌های وی را ثابت کرد.

قتل عام ارامنه آسیای صغیر توسط امپراتوری عثمانی و روز شهدای ارامنه (1915م) مسئله ارامنه از دیرباز یکی از موارد اختلاف میان امپراتوری عثمانی و دولت‌های اروپایی به شمار می‌رفت. بعد از پایان جنگ روسیه و عثمانی در اواخر قرن نوزدهم، طرفین تعهداتی را امضا نمودند که بر اساس آن تأمین امنیت و انجام اصلاحات در ایالات ارمنی‌نشین، توسط عثمانی صورت گیرد. اما پس از چندی ارامنه تشکل انجمن هون‌چاک، فعالیت فرهنگی و سپس با تأسیس انجمن داش‌ناک، آموزش و مبارزه نظامی را آغاز کردند. همین زمان بود که جمع کثیری از ارامنه در سال 1896م به دست دولت عثمانی قتل عام شدند. در میانه جنگ جهانی اول، بار دیگر این مسئله تکرار شد. ماجرا اینگونه بود که در آوریل 1915م ارامنه به حمایت از تجاوزات روس‌ها متهم شدند. از این رو جنگ داخلی از سر گرفته شد. در 20 آوریل این سال، ارامنه، شهر "وان" را به تصرف خود درآوردند و حدود یک ماه آن را در اختیار و کنترل خود داشتند. در جریان این درگیری‌ها چندین هزار تن از ارامنه کشته شدند. از این رو، روز 24 آوریل 1915م به نام روز شهدای ارامنه نامیده شد که

در این روز یاد مقتولین ارمنی را گرامی می‌دارند. کشف واکسن ضد سل ب. ث. ژ توسط دانشمندان فرانسوی (1927م) «آلبرت لئون شارل کالمت» طبیب برجسته و محقق نامدار فرانسوی در 12 ژوئیه سال 1863 میلادی در شهر «نیس» متولد شد. «کالمت»، شاگرد لویی پاستور و از پایه گذاران انستیتو پاستور شهر لیل بود، وی بعد از پایان تحصیلاتش در دانشگاه پاریس، در حالی که عضو انستیتو پاستور بود موفق به کشف سرم ضد طاعون را شد. «آلبرت لئون شارل کالمت» با کمک «کادمیل گرین» دانشمند و محقق فرانسوی، بعد از سال‌ها مطالعه و کوشش در روز 27 آوریل 1927 موفق به کشف واکسن معروف «ب ث ژ» شد. بدین ترتیب، نام این دو محقق بر روی مشهورترین واکسن بیماری سل، ب ث ژ (BCG یا باسیل کالمت، گرین)، گذاشته شده است. نتایج؛ برخی از تحقیقات؛ جدید انجام شده، نشان‌دهنده؛ می‌دهد، واکسن «ب» سل، ب ث ژ، افزون‌گر؛ بر جلوگیری؛ از بروز بیمار سل؛ از عفونت؛ آن؛ نیز جلوگیری؛ می‌کند و مانع؛ استقرار باسیل؛ های سل در ریه؛ ها می‌شود. کالمت، تحقیقاتی بر روی روش‌های واکسیناسیون علیه بیماری‌ها به ویژه واکسن علیه سل به همراه همکار خود "کادمیل گرین" انجام داد. «کالمت» همچنین، مطالعاتی بر روی سموم مارها و تهیه سرم‌های ضد سم مار، انجام داد. «آلبرت لئون شارل کالمت» بعد از 70 سال زندگی در روز 29 اکتبر سال 1833 میلادی در گذشت.